

" R E P A R A C I J O S

Nuo spalio 1' dienos "Buiti" galima užsiprenumeruoti. Prenumerata bus priimama iki spalio 5 d. Ateityje "Buitis" pavieniais nr. nebus pardavinėjama. Prenumerata vienam mėnesiui RM 5,-. Užsisakyti galima stovyklose pas seniūnus. Šio nr. kaina 1 markė ir 25 pfenigiai.

= O = O = O = O = O = O = O = O = O = O = O = O = O = O = O = O = O = O = O =

Însbrukas(H)Vakar grižtanti iš

Gen. EISENHOWERIS ATSKRIDO I
FRANFURTA/M.

Franfurtas/m: Vakar i Frankfur-
ta atskrido vyr. JAV kariuomenės vadas
gen Eisenhoweris su žmona. Eisenhoweris
ant tragiskai žuvusio gen Pattono kapo
padėjo vainika. Tuo pat generolas išvy-
ko i Luxemburgą, o iš ten vyks i Berlyną.

DIDIEJI PARYŽIAUS TAIKOS KONGRESO
K A N K I N I A I

a gen.Eisenhoweris mano aplankyti bri-
is Vokietijoje.

Londonas: Bandant naujo tipo raketini léktuva virs Lamanšo iverkio
sprogina ir skrides juo léktuvo konstruktoriaus sunus - žuvo.

KUDIKIO KALBOS ISSIVYSTYMAS

Riksmas, su kuriuo vaikai išengia į gyvenimą, turi, kaip mes žinome, reflektinį pobūdį - vienok jis jau išsiskiria socialini atgarsiu, jau jisai tarnauja kaip faktiskas budas išreikšti tai, ką vaikai pergyvena. Reflektiniai balso judėjimai išranda išraiškos reikšmę ne jo vidurinių savybių jėga, bet socialiniai-psichologinių sąlygų jėgoje. Nuolatinis socialinis rezonansas, nuolatiniai socialinės padėties atsakymai į kūdikio balso judėjimus labai anksti veda prie to, kad kūdikis pastebi reikšmingą riksmo funkciją - ir čia, žinoma, glūdi svarbiausioji psichologinė priežastis, kad reflektoriniai balso judėjimai yra išėitės bazė sudėtingo ir vaisingo kalbos išsivystymo proceso. Jau labai anksti riksmas pats savaime darosi daug reikšmingiau, t.y. pasireikšdamas ne vien kaip reflektorinis, bet kaip išreiškiantis, sąlyginiai viduriniai balso judėjimai. Nors riksmas, kaip reflektinis judėjimas galimas mūmose iki gyvenimo pabaigos, bet reflektiniu jis nustoja būti labai anksti. Žiūrint iš fonetinio taško riksmas yra pradinis monotoninis irvienodas, bet jame labai anksti galima atžymėti niuansavimą, kuris motinai suteikia progos tiksliai nustatyti, ką tikrumoje šis riksmas reiškia. Vaikas lyg ir mokosi ant vienintėlio savo turimo tartingiausio instrumento - balso; kuo toliau auga vaikas, juo daugiau įvairius ir diferencinius darosi jo riksmas. Jeigu vienas autorius tvirtina, jog pas savo septynių mėnesių sunu jis galėjo išskirti tris įvairius riksmus (džiaugsmo, nekantrumo ir baimės) tai reikia pripažinti, kad šitokius skirtumus galima pastebėti žymiai anksčiau - pirmais kūdikio gyvenimo mėnesiais. Nekurie tvirtina, kad motina jau pirmąją savaitę gali atskirti, ar kūdikio riksmas reiškia koki nors skausmą, alkį arba tai, kad jis jau šlapias. Labai idomus yra vaiko verksmas. Vaikai labai anksti pastebi, jog jų verksmas turi itakos aplinkumai. To pasėkoje jo verksmas (arba riksmas) nustoja būti " pasyviu išreiškimu" (t.y. nepriklausomai nuo kūdikio savyjautos), bet jau igauna " aktyviai pasireiškiančią" būdą. Vaikas pripažįsta efektingą riksmo jėgą ir stengiasi juo naudotis. Jeigu palikti vaiką kambarėje viena: jis labai greitai išidėmi, kad stiprus riksmas ar verksmas duoda geresniu rezultatu.

Nekuriu vaiku psichologu teigimu jau penktoje savaitėje vaiko riksmas turi atskirus garsus. Balso judėjimai lyg ir neturi to individualaus atspalvio, kuri mes vadiname tembru ir kuris, kaip žinome, surištas su grynai papildomais balso bangavimo tonais. " Aš nežinau - rašo vienas iš autorių - nei vienos motinos, kuri galėtų pirmaisiais dviem ar trim mėnesiais pažinti savo vaika iš balso kitu vaiku buryje. Man rodos tai netiesa; ant kiek aš galiu spresti; vaiko verksmas gana išpuodingai veikia į mus; verksme jau pasireiškia tembras - žinoma, pradžioje neaiškioje formoje. Muzikalinė verksmo pusė, atvirai kalbant, išreiškiantis reikšmingomis pastangomis, negu balsas, mažai išstudijuota; nors verksmas ir sudėtas muzikaliai, bet vistiek jame pasireiškia individualės ypatybės. (pabaiga kitame Nr.)

Viengungiai (iš 3 pus.)

oooooooooooooooooooooooooooo

jaunimo, šimtai mergaičių tūkėjimo ančiuje, veltui žvalgosi pirsliu... ju laukia ir nebesulaukia. Bėga metai, o tautos skriauda didiname patys. Reikėtu kuo greičiau sukurti Jaunoms Seimoms Renti Fondą, kuris padėtu materialiai jaunave džiūns. Reikėtu tokioms šeimoms, čia susikuriančioms ištrėmė, teikti kuo rūpestingiausią globą ir pūrmėnybes visais atvejais. Raudonasis Kryžius turėtu skubiai isteigti Vaiko Globos Sekciją, kuri rios tikslas rūpintis tremtyje gimstančiais naujais žmonėmis. Jeigu nepagalėtume darbo ir širdies tam darbui, viengungiu problema išnyktu, ar bent sumažėtu į nepastebimo škaičiaus. Sumažėtu šeima k r i z ė, sutvirtėtume moraliai ir lietuvių tautą laimėtu nē sintus, bet tukstancius nauju tautiečių.

Pageidautina, kad situo klausimui pasisakytu ir daugiau publicistų bei visuomenininku.

o/o/o/o/o/o/o/o/o/o

IS LINKSMESNĒS PUSĒS

00

- Tikra nelainė. Lažybose
su savo vyru pralošiau dvi bon-
kas vyno.

- Dēl ko lažinotés?
- Kuris iš mudvieju pirms
mums. Iv aš pralošiau...

00
- Girdėjai?
- Ne. O kas? Ar jau?!...
- Ne. Bet nan Jonas sakė,
kad ju stovykloje jau!
- Jau? Reikės Petruči pa-
sakyti. Aš taip ir sakiau, kad
miena karta bus.

- Bet as apie...
- Žinau - komisija?!
- Ne, Galina gauti ir švie-
žios ir rukytos.
- ??!...
- ooo
- Myli?
- Nežinau.
- Vadinas myli kita?!...

00/00

Pastebėjus rankrasti, juru
velnins émé juos atsidėjus skaityti.
Perskaites keleta rankrasciu piktai
nunojo ~~xxxx~~ uodega ir riktélėjo:

"Niekados dar neskaičiau to-
kia, kvailiu ir nepakenčiamu eilė-
raščių. Kiekvienam žodyje po dvi
tris klaidas įvelta. Spėju, kad
šiu eilėraščių autorius yra senė-
lis Tarabukās, kuris kasdien su
savo sudedamu staliuku sėdi palci-
juros kranta ir džiiovina savo gal-
va rimais. Gerai, kad sukuryš nupu-
tė jam tuos rankraščius ir sidabri-
ne rašaline su aukso plunksna!
Gal nestos pagaliau rašes tuos
nesimpatiškus eilėraščius! Turi
jis labai malonu sunėna Sindbada ir
su kuriuo gyvena vienuose rumuose.
Vargšas sunėnas, kuriam tenka gy-
venti su tokiu senėliu po vienu
stogu. Reikia pasinaudoti šia auk-
sine plunksna ir sidabrine rašali-
ne ir parasyti Sindbadui laiška.
Paprastysiu savo geros pažistamos
žuvies skraiduolės, kad ši laišk-
ka iteiktu Sindbadui.

Tuo pat metu jura velnias ėmėsi rašyti laiską. Paėmęs senelio Tarabuko viena rankraštį, kurio vienoje pusėje dar nebuvo nieko prirasyta, greit ėmė su aukso plunksna rašyti.

Zinau apie tai viska, kas
dėjosi juos dugnė, nes viena xxy
(pabaiga kitame nr.)

(pabaiga kitame nr.)

Tuo metu visi genelio rankraščiai su sidabrine rasaline ir aukso plunksna gulėjo juos dugne. Pastebėjo šiuos daiktus tokia žuvis, vadinama juru velniu. Tai yra žuvis su išpustu pilvu, nesinpatingu snukiu ir bėsiomis akimis. Turį taciau tą ypatybę, jog yra gana išsilavinusi. Moka rašyti ir skaityt.

Indiferentiškas yra tokia li-
ga, kuria nepagydomai kankinasi di-
dėle dalis neryžtingos ir nieko ne-
veikiančios visuomenės. Lietuvoje
irgi toks buvo susidares gausus bes-
palvis, pilkasis nepolitinis sluoks-
nis, kuris nei už, nei prieš srove
nesikryžo citi. Toks neitralumas pil-
kiaai padeda asmeniska kuno paviršiu
įvairiais lemiamais momentais išsau-
goti. Politinėse audrose tas pilka-
sis visuomenės elementas išlieka svei-
kiausias ir paškui toriasi esas iš-
mintingiausias, nes sugeba niekur ne-
nukentėti. Gerbiamieji, šoferis mie-
godamas niekad neužsimuš; bet klausi-
mas - k a n tas miegantis šoferis
reikalingas?

Tulas, savo visuomeniškų sąu-
dulių pasididžiūnamos, mėgsta pafi-
losofuoti: girdi geriausia niekur ne-
sikisti, kai jauti jog artėja kokias
nors vėlniavė, nes vidurio kelias -
aukso kelias. Tikrai vidurio kelio
geriausiai eiti; taip ir aklas kiutin-

B. Leśmian

SENTELIS TARABUKAS IR JURU VELNIAS

Vadinuosi Sindbadu. Nuolatos gyvenu Bagdado. Mano tėvai mirdami man paliko kaip palikimą tukstanti maisu aukso, tukstanti statiniu sidabro, šinta namu, šinta daržu ir viena sukirmijusi, mano prosenelio, danti, kuri mano tėvas išlaikė raudonmedžio skrinelėje, kaip prisiminimą ir nuosavybę. Mano prosenelis visa savo gyvenimą persirgo dantu skaudėjimu ir ivaiviais laikotarpiais vis israudavo po viena danti, kol pagaliau jam paliko vienas kruminis dantis ir tas pats sukirmijęs. Mirdamas jis isakė israut ir ta pas kutini, kuris palikimu iš mano prosenelio atiteko mano seneliui, o iš senelio mano tėvui, kol pagaliau atiteko man. Buvo tai paprastas jau sukirmijęs ir pajuodes dantis. Esu tik ras, kad pasaulyje tokiu dantu galima surasti aibes, lygiai taip pat pajuodusiu ir sukirmijusiu, tik gal ne kiekviena iš jų tiktu i raudonmedžio skrynelę ir atnimumui ar palikimui. Sis tiko. Ne karta i ši danti žiūrėdamas su idomumu ir pagarba, isivaizdavau, kaip jis kada tai kankino mano proseneli savo skausmais.

Po tėvų mirties drauge su savo seneliu Tarabuku apsigyvenau vienuose iš man paliktų namų. Senelis Tarabukas buvo poetas. Kiekviena diena senelis Tarabukas parašydavo eilėrasti

tindamas nuo minios neatsilikęs. Tik
reikia pridėti, kad viduriu kelio
žmogus su charakteriu nevaikšto,
viduriu kelio eina arkliškai, ivairūs
gyvuliai ir kitoki netašyti elemen-
tai. Be to vidury kelio buna dau-
giausia dumblo, kuris prie pilko
budo puikiai tinka...

Jeigu nes būtume buvusi aviu
banda ir nebutų kai kuriose valandose
se parodyta ryžtingo: but ar nebut-
tarptautinėj plotmėj šiandien turė-
tume jaustis labai skurdžiai.

Žinoma, be jokios istorinės perspektyvos, šiandien dar negalime apimti to didelio, širdi veriančio, mūsų tautos tragedijos vaizdo. Atskiros, ypatingai skaudžiosios scenos, dar užvaldžiusios mūsų sąmonę, ir tik praslinkusių metų eilė leis mums pažvelgti į to kančios paveikslo visumą. Ir kaip būtų bauru žiurėti į savo praeitį ir istoriją, jeigu ten matytum tik pilka dumblą.

Tačiau taip nebūs - tame
praeties paveiksle pamatysite daug

ir ji garsiai skaitydavo tol, kol užkındavo ar suskaudėdavo gerkle, kuria vėliau turėdavo plauti specialiai paruoštais vaistais, labai slaptai nuo visu laikomais senelio žinioje, kad jokia žmoniškoji akis jų negalėtų matyti. Tai darydamas jis vis tiktai tyvirtindavo, kad gerklės jam visiškai neskauda ir, nemato jokio reikalo gerkle plauti ar skalauti vaistais.

Senelis Tarabukas mylėjo poeziją, tik nekętė gramatikos. Rąšė su klaidom ir iš ipratimo kiekviename žodyje darė po dvi-tris klaidas. Savo klaidomis jis drovėjosi ir tvirtino, kad tai daro tyčia, kad vėliau turėti malonumą savo kurinius taisyti. Bet nei kar-to nesu pastebėjęs, kad savo kuri-ni kada nors būtų taisės.

Senelis Tarabukas turėjo sudedama staliuka, sidabrine rašalینه ir auksine plunksna. Su tais savo irankiais senelis Tarabukas eidavo į pajuri, sėdavo ant juos kranto, ir isiklausė į juos užėsi, rašė eilėraščius.

Karta anksti ryta senelis
Tarabukas nuėjo į pajuri. Pasista-
tė sudedama staliuka, pamirkė aukso
plunksna ir sidabrine rašaline ir
pradėjo rašyti koki tai eilėrašči
ant ružavio popierio.

Rašé ir Rašé, skripeno ir
skripeno, prakaitavo, prakaitavo,
pukšté ir pukšté, ir galu gale po

Kiekvienas tur but sutiks kad sunkesnis gyvenimas palau-
žia tik silpnuosius, bet gajus
organizmas visokiu nedatekliu
metu daugiau užsigrudina ir da-
rosi dar atsparesnis, dar lanks-
tesnis, šita mes matom ir is
savo praeities, tai pastebėjo
ir musu tautos dainius skelbdamas
kad "Pagimdys vargai galiunus".
Todėl dabartinis vargas ir tru-
kumai, tėra tik tuščias atsi-
kalbinėjimas. Man atrodo, kad
musu viengungiai nesirizhta ne
dėl baimės, ne dėl ištiziimo ir
ne dėl sugedimo, nes tokiu gal
tik dalelė, nors nuskamba pla-
čiai ir paliecia nekaltus, bet
nėra tvirtesnio paskatinimo.
Nėra reikiamo žodzio is stovyk-
lu vadovybiu, is visuomeniniu
organizaciju, is globos bei šal-
pos draugiju pusės. Aš gutinku
stovyklose burius žydincio jau-
(nukelta i 7 pusl.)

KILMENSAS JURA

Taip ir ritasi pilko gyvenimo ratai, jeigu ka ir pervažiuoja ir sutraiško, dažnas tik trukteli

Nr. 3/5/

[illegible]

Prenumeruokis " B u i t i "